

குறுந்தொகை காட்டும் குறிஞ்சித் திணைச் சூழலியல் அறம்

சு. பிரகாஷ்^{அ,*}, இரெ. இளங்கோவன்^அ

^அ தமிழ்த்துறை, டாக்டர்.எஸ்.என்.எஸ்.இராஜலட்சுமி கலை அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), கோயம்புத்தூர்-641049, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Eco-Friendly Virtue of Kurinjith Thinai as shown in Kurunthokai

K. Prakash^{a,*}, R. Elangovan^a

^a Department of Tamil, Dr.SNS Rajalakshmi College of Arts and Science, Coimbatore- 641049, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
prakashkumar.tamil@gmail.com

Received: 02-09-2022
Revised: 12-10-2022
Accepted: 30-10-2022
Published: 10-12-2022

ABSTRACT

This article deals with the study of environmental ethics on the basis of the principle of ecology, which deals with the higher ideas expressed in the Kurinjith Thinai songs of the Sangam literature. One of the Sangam pieces of literature, the Kurunthokai, contains a plethora of elements of ecological theory. Ecology is a field that deals with the natural environment and artificial environment around us. The main objective of this department is to explain the relationship between living and non-living factors and to prevent the destruction of the living environment by avoiding artificial life and taking up natural life. The Kurunthokai explains the life of the people living in the five kinds of lands. Thus, the purpose of this article is to bring out ideas about the ecological ethics found in the hilly and mountainous Kurinjith Thinai.

Keywords: Kurunthokai, Eco-Friendly, Kurinjith Thinai, Sangam Literature

முன்னுரை

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த புலவர்கள் தன் செய்யுட் திறத்தால் படைக்கப்பட்ட சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் அனைத்தும் சங்க கால மக்களின் இயற்கையோடியேயுள்ள வாழ்வியலைப் பறைசாற்றுவனவாய் அமைந்திருக்கிறது. அவ்விலக்கியங்களில் குறுந்தொகையானது 4 அடிகள் முதல் 8 அடிகள் வரை மொத்தம் 400 பாடல்களையும் 1 கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலையும் உடையதாய் அமைந்துள்ளது. இந்நூல் ஐந்து நிலங்களில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியலைச் சுவைபட விளக்கி நிற்கின்றன. அந்நிலங்களில் மலையும் மலை சார்ந்த குறிஞ்சித் திணையில் காணலாகும். மனிதன் தன் எதிர்காலத்தைத் தானே அழித்துக்கொள்வது பற்றி சிந்தனையில்லாமல் மரங்கள், விவசாய நிலங்கள், மலைகள் முதலான வளங்களை அழித்து “பணமழை” பார்ப்பதால் “மழைவளம்” குன்றி வேளாண் தொழிலும் அழிந்து வருகிறது. சுற்றுப்புறச்சூழலும் பாதிப்படைந்து வருகிறது. இதற்குகான தீர்வு நமது ஆட்சியாளர்கள் தான் நம் மக்களில் சிலர் சூழலியல் குறித்து விழிப்புணர்வு அடைந்தாலும், பெரும்பான்மையான மக்கள் சூழலியல் குறித்த விழிப்புணர்வை இன்னும் அடையவில்லை. ஆகையால், அவர்களுக்கு சூழலியல் குறித்த விழிப்புணர்வைக் கொண்டு செல்வதில் அரசாங்கம் தீவிரம் காட்டவேண்டும். இயற்கைக்கு மாறாகச் செயல்படும் எண்ணங்களைக் களைதல் வேண்டும். இவ்வாறு முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் தான் மக்களுக்கு மட்டுமின்றி பல்லுயிர்களுக்கு இறைவனாவான் என்பதை வள்ளுவன் வழி சூழலியல் அறத்தை நாம் உணர்ந்து செயல்படவேண்டும் என்பதை இக்கட்டுரை வழி சூழலியல் அறம் பற்றி உணரலாம்.

சூழலியல்

இவ்வுலகில் நாம் வாழும் இடம், வாழ்வதற்குத் தேவையான சுவாசக் காற்று, உணவு, நீர் மற்றும் நமது பொருளாதாரம் போன்றவைச் சூழலியலிருந்து நாம் பெறும் இயற்கை வளங்கள் ஆகும். சூழலியல் என்பது ஓர் உயிரினத்திற்கும், அதனைச் சார்ந்துள்ள உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்ற காரணிகளுக்கும் இடையிலான உறவு முறையென எர்ன்ட் ஹக்கேல் என்பவர் சூழலியலுக்கான இலக்கணத்தை வகுத்தார்.

சங்க இலக்கியம் அகம் புறம் என்ற இரு திறத்தை உள்ளடக்கி, வாழ்வியல் அறக்கோட்பாடு, விஞ்ஞானக்கோட்பாடு, நீர் மற்றும் நிலவுலகில் வாழும் உயிரினங்களைக் காக்கும் சூழலியல் கோட்பாடு முதலிய பொருண்மைகளை உள்ளடக்கிய கருவூலப் பெட்டகமாகும். இவற்றில் சூழலியல் கோட்பாடு குறித்த பொருண்மைகள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பல கூறுகளாகக் காணப்படுகின்றன.

இயற்கையோடு வாழ்ந்த மனிதன் நாகரிகம் தொடங்கிய காலத்திற்கு முன்னரே சுற்றுச்சூழலில் குறுக்கிடத் தொடங்கினான். அக்குறுக்கீடு இன்று வரை தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவது அழிவின் உச்சம் எனக் கூறலாம். இவ்வுலகம் பஞ்சபூதக் கூட்டுத்தொகுதியால் ஆன ஓர் உருவமைப்பு. இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றில் மாற்றம் ஏற்பட்டாலும் அம்மாற்றம் ஏனைய அமைப்புகளின் உயிரினச் சமநிலையைப் பாதிக்கும். மனிதன் இயற்கையோடு இணைந்தே வாழ வேண்டும். அதுவே இயற்கை முறைமை ஆகும். ஆனால் இவற்றில் இருந்து வேறுபட்டு வாழ முற்படும் போது சுற்றுச்சூழலில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. இது இயற்கையாகவோ செயற்கையாகவோ இருக்கலாம். இச்சூழ்நிலை மாற்றம் மனித இன வளர்ச்சிக்கும் உயிரினங்களுக்கும் பெருத்த கேடு விளைவிக்கவல்லனவாய் அமைந்துவிடுகின்றது. அவ்விளைவுகளை மாற்றும் மந்திரம் நம்மிடம் உள்ளது. அம்மாற்றத்தை விரும்பியே இக்கட்டுரையும் அமைகிறது.

சூழலியல் சிந்தனைகள்

சூழலியல் என்பது மனிதனைச் சுற்றியுள்ள சமூக, பொருளாதார, உயிரியல், இயற்பியல், வேதியியல் காரணிகளின் கூட்டு ஆகும். மேலும், இப்புவலகின் அங்கமாகிய ஐம்பூதங்களின் முதன்மையாகவும், மனிதனின் செயல்பாட்டால் மாறுதலுக்கு உட்படக் கூடியதாகவும் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

இச்சூழலியல் வரையறை குறித்து பின்வருமாறு காணலாம். 1. “சூழ்நிலையை ஓர் உயிருக்கும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள உயிரற்ற மற்றும் உயிருள்ள சூழ்நிலைகளுக்கும் இடையே காணப்படுகின்ற உறவுகளை விளக்கும் அறிவியல் பிரிவு” என எர்ன்ஸ்ட் ஹெக்கல் (1869) என்பர் விளக்குகின்றார். 2. “சூழ்நிலையியல், விலங்குகளுக்கும் தாவரங்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவுகளையும் இவை சூழ்நிலையோடு கொண்டுள்ள உறவுகளையும் விளக்கும் அறிவியல் பிரிவு” என கென்டே (1961) என்பவர் கூறுகின்றார். இவரது கருத்துக்களை ஒட்டியே ஓடம் (1969) என்பவர் “சூழ்நிலையியல் உயிரினங்களுக்கும் சூழ்நிலைக்கும் இடையே உள்ள உறவுகளை விளக்குகின்றது” எனக் கூறுகின்றார். கருத்துக்களின் மூலம் சூழலியல் துறை என்பது இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்வு எனத் தெளிவாகலாம்.

பழந்தமிழர்கள் சூழலியலை மையமாக வைத்தே தங்களுடைய வாழ்க்கையை அமைந்திருந்தார்கள். சூழலியலை மையமிட்டே நிலங்களைக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்று வகைப்படுத்தினார்கள். அப்பாகுபாட்டிற்கு அவர்கள் அளவு கோலாக சூழலியல் காரணிகளை மண், மனிதன், மரம், மா என்று இவற்றைக் கொண்டுதான் அந்நிலப் பாகுபாடுகள் அமைந்திருந்தன.

சூழலியல் அறம்

இவ்வுலகில் பிறந்த எல்லா உயிரினங்களுக்கும் வாழும் தகுதி உள்ளது. மனிதனைத் தவிர மற்ற உயிரினங்கள் அடர்ந்த காடுகள், மரங்கள், நீர்நிலைகள் முதலானவற்றில் வாழ்கின்றன. ஆனால் மனிதன் தான் வாழும் இருப்பிடத்தையும் தாண்டி நவீனமாதல் என்னும் போக்கில் மற்ற உயிரினங்களின் வாழ்வாதாரத்தையும் சிதைத்து வருகின்றான். மனிதன் பிற உயர்களின் பாதுகாப்பிற்கும் இறங்குதல் வேண்டும். அவற்றிற்கும் வாழும் உரிமையைக் கொடுக்க வேண்டும். வாழ்வியல் அறத்தைப் பேணவேண்டும் என்பதை

“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா

செய்தொழில் வேற்றுமை யான்” (Sundarrajan, 2015)

என்னும் குறள் வழியும்

“அறமனப படுவது யாதுஎனக் கேடபின்

மறவாது இதுகெள மன்உயிர்க்கு எல்லாம்

உண்டியும் உடையும் உறையுளும் அல்லது கண்டது இல்”

என்னும் பாடலடிகள் வழியும் உணரலாம் (Subramaniam, 2001).

சங்க இலக்கியமும் சூழலியலும்

சங்க இலக்கியம் இயற்கை அறத்தைப் போற்றும் கருத்துக் கருவூலம் ஆகும். இக்கருவூலத்தில் எண்ணற்ற சூழலியல் அறச்சிந்தனைகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மனிதன் நாகரீகமடைந்த காலம் முதல் அவனது எண்ணமெல்லாம் சூழல் சார்ந்தே அமைந்திருந்தன. கல்லினால் தீப்பொறி உண்டாக்கியும், ஆற்றுநீரை வாய்க்காலில் பாய்ச்சியும், கற்களைக் கொண்டு அழகான இல்லங்களை அமைத்தும், இல்லங்களைச் சுற்றிலும் அழகிய செடி, கொடிகளையும், வீட்டு விலங்குகளையும் வளர்த்தும், தன்னைச் சூழலியலோடு இணைத்துக் கொண்டான். இத்தகைய மனிதன் அமைத்தக் கொண்ட சூழலியலைச் சங்கப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

இவ்வுலகில் வாழும் உயிரினங்கள் ஒவ்வொன்றும் தங்களுக்குள் சங்கிலி பிணைப்பு போலப் பிணைத்துக் கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்தி வருகின்றன. ‘சூழலியல்’ என்ற சொல்லில் வாழ்கின்ற தாவரங்கள், விலங்குகள், சிறு நுண்ணுயிரிகள் மற்றும் அவற்றின் இயற்பியல் தன்மைகள் அடங்குகின்றன. ஒவ்வொரு விலங்கும் அது வாழும் பரப்பினுள்ளே மற்ற உயிரிகளை உணவாகக் கொண்டுள்ளன. எல்லா விலங்குகளும், நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ பச்சைத் தாவரங்களைச் சார்ந்திருக்கின்றன. இவ்வாறு ஒவ்வொரு உயிரினமும் மற்ற உயிரினங்களைத் தனக்குத் தேவையான ஒன்றாகவோ அல்லது தன்னுடைய சூழ்நிலையின் தவிர்க்க முடியாத ஒரு பகுதியாகவோ கொண்டுள்ளன. இத்தகைய சூழலியல் போக்கைச் சங்கப் பாடல்கள் எடுத்தியம்பியுள்ளன.

சங்கப் புலவர்கள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்க்கை நடத்தினர். இயற்கையே இறைவன் எனக் கண்டு இயற்கை எழிலில் திளைத்து மகிழ்ந்தனர். மக்கள் வாழ்வில் இடம் பெற்ற இயற்கை, இலக்கியத்திலும் இடம் பெறுகிறது. இயற்கையழகு, இயற்கை நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவை சங்க இலக்கியங்களில் அழகு பெற அமைந்துள்ளன. மனிதனும் இயற்கையும் வேறல்ல என்னும் உணர்வை அளிப்பது தான் இயற்கையின் நெறியாகும். இயற்கையும் மனிதனும் மணம் செய்து கொள்ளும் காட்சியைக் காணுகின்றனர். பரந்து விரிந்தொளிரும் இயற்கைக் காட்சியையும் நுனித்துணரும் அக்காட்சியையும் பண்டைத் தமிழ்ப்புலவர்கள் ஒருங்கிணைத்துப் பாடினார்கள் என்ற அவர்களின் கருத்து இங்கு கருதத்தக்கது.

சூழலியலும் தொல்காப்பியமும்

தமிழ் இலக்கணக் கருவூலமாகிய தொல்காப்பியத்தில் சூழலியல் குறித்த செய்திகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. தெய்வத்திற்கு அடுத்தநிலையில் இயற்கைப் பொருள்களை வைத்துள்ள பாங்கு சூழலியல் சார்ந்து அமைந்துள்ளது. விலங்குகளும், மரங்களும், பறவைகளும், மனிதனோடு ஒன்றிவந்துள்ளன. மேலும், உயிரினங்களில் மனிதனுக்கும் மனிதனைச் சுற்றியுள்ள கருப்பொருளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளது.

தொல்காப்பியத்தில்,

“தெய்வம் உணாவே மா மரம் புள் பறை

செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகை

அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப”

என்னும் நூற்பாவில் சூழலியல் பதிவுகள் காணப்படுகின்றன (Ilampuranar, 2005). மேலும் நிலமும், பொழுதும் உயிர்களின் உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் புலவர்களால் காட்டப்பட்டுள்ளன.

கேடு வராமலும், கேடு வந்தாலும் அதனைச் சரி செய்து இயற்கை வளம் குன்றாமலும் காத்துக் கொண்டிருக்கும் நாடே நாடுகளுக்கெல்லாம் தலைமையானது என்று வள்ளுவரும் உணர்த்தியுள்ளார். இதனை,

“கேடு அறியாக் கெட்டிடத்தும் வளம்குன்றா

நாடுஎன்ப நாட்டின் தலை”

என்னும் குறள் வழி அறியலாம் (Sundarrajan, 2015).

சங்க இலக்கியத்தில் காணலாகும் சூழலியல் வளர்ச்சிகளை நான்கு நிலைகளில் பகுக்கலாம். அவை, 1. தாவர, விலங்குச் சூழலியல் 2. வாழிடச் சூழலியல் 3. நீர்வளச் சூழலியல் 4. பல்லுயிர்ப் பரவலாக்கச் சூழலியல் என்பனவாகும்.

தமிழகத்தின் நிலஅமைப்பு

பண்டையத் தமிழ்மக்களின் வாழ்க்கை நிலத்தின் அடிப்படையைத் தழுவி அமைந்தது. தமிழக நிலப்பரப்பு நான்கு வகைப்பகுப்பிற்கு உட்பட்டது. என்பதனை,

“மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்

சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்

வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்

வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்

முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்

சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே”

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவால் அறியலாம் (Ilampuranar, 2005). முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என்ற இந்நான்கு நிலப்பரப்பே மக்கள் வாழ்க்கைக்கு ஏற்புடையதாகும் இந்நிலங்களே நானிலம் எனப்பட்டன. நானிலம் என்ற இச்சொல்லே பிற்காலத்தில் உலகைக் குறிக்கும் சொல்லாக அமைந்தது.

ஐந்தாவது நிலமாகக் குறிக்கப் பெறும் “பாலைநிலம்” நன்னிலமன்று வன்னிலமாகும். அது இயற்கையான நிலப்பரப்பும் கிடையாது. கோடையின் கடும் வெப்பத்தால் முல்லையும் குறிஞ்சியும் திரிந்து செயற்கையாக உருப்பெற்ற நிலமே பாலை நிலமாகும் என்பதனை

“முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையீர் திரிந்து

நல்லியல் பிழந்து நடுங்கு துயர் உறுத்துப்

பாலை என்பதோர் படிவங் கொள்ளும்”

என்ற சிலப்பதிகாரத் அடிகள் விளக்குகின்றன (Subramanian, 2001).

தமிழகத்தின் காலநிலைகள்

உயிர்ப் பொருள் அனைத்திற்கும் எளிமையாகக் கிடைக்கும் அமிழ்தம் மழையாகும். அந்த அமிழ்தம் இல்லையென்றால் இந்த நிலவுலகம் இல்லை. எனவே இன்றியமையாத மழை வளம் தரும் பருவத்தைத் தமிழர் காலஅமைப்பில் முதற்கண் அமைத்து, அதையடுத்துப் பிற பருவங்களையும் அமைத்தனர், அவை காரகாலம் (ஆவணி, புரட்டாசி) கூதிர்காலம் அதாவது குளிர்க்காலம் (ஐப்பசி, கார்த்திகை) முன்பணிக்காலம் (மார்கழி, தை) பின்பணிக்காலம் (மாசி, பங்குனி) இளவேனிற்காலம் (ஆணி, ஆடி) இங்ஙனமாக இயற்கையை நன்குணர்ந்த தமிழர் பன்னிரண்டு மாதங்களையும் பாகு படுத்தினர். காரகாலம் ஆவணி, புரட்டாசியில் பெருமழைப்பொழிய வையகம் பொலிவுற்று விளங்கும். அடுத்து வரும் குளிர்காலம் ஐப்பசி, கார்த்திகையில் விடாத தூறலோடு விளங்கும்

குறுந்தொகையில் குறிஞ்சித் திணைச் சூழலியல் அறம்

இயற்கையறமும் கடவுள் வாழ்த்தும்

குறுந்தொகைப் பாடலின் தொடக்கமாக அமையும் படவுள் வாழ்த்துப் பாடலாக அமையும்

“தாமரை புரையும் காமர் சேவடி

பவழத்து அன்ன மேனி திகழ் ஒளிக்

குன்றி ஏய்க்கும் உடுக்கைக் குன்றின்

நெஞ்சபக எறிந்த அம்சுடர் நெடுவேல்

சேவல்அம் கொடியோன் காப்ப

ஏமம் வைகல் எய்தின்றால் உலகே”

பாடலில் நீர் வளம் நிறைந்தால் உயரும் தாமரை மலர், கடலில் பூச்சியினங்களால் பாறைகளாய் விளையும் நவமணிகளில் ஒன்றான பவளம் (பவழம்), கிரவுஞ்ச மலையைத் தகர்த்தல், உலோகத்தாலான வேல், அதிகாலையில் துயிலெழுப்பும் சேவல், உலக உயிர்களைக் காத்தருள் செய்து குன்றின்மேல் குடிகொள்ளும் முருகன் என கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில் இயற்கைச் சூழலியல் பதிவுகளைக் காணலாம் (Swaminatha Iyer, 2009).

மலை வளமும் கடவுளும்

நிலம், நீர், காற்று, தீ, ஆகாயம் முதலிய பஞ்ச பூதங்களில் ஒன்றான நிலத்தில் குறிஞ்சித்திணையாகக் கருதப்படும் மலையும் மலை சார்ந்த பகுதியில் வாழும் குறிஞ்சி நில மக்களின் வாழ்வாதாரக் கடவுளாகவும், தங்களுக்குத் துன்பம் தரும் அசுரர்களை வதம் செய்து அறத்தைக் காப்பவராகவும் காலில் வீரக்கழலை அணிந்து, குன்றில் வீற்றிருப்பவராகும் விளங்கும் முருகனை

“செங்களம் படக்கொன்று அவுணர்த் தேய்த்த

செங்கோல் அம்பின் செங்கோட்டு யானைக்

கழல்தொடி சேஎய் குன்றம்”

எனும் பாடலடிகள் காட்சிப்படுத்துகின்றன (Swaminatha Iyer, 2009).

மகரந்தச்சேர்க்கையும் வண்டினங்களும்

தாவரவியல் துறையில் ஆண் மலர், பெண் மலர், இரு பால் மலர் என மலர்ப் பிரிவுகள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக மலர்களில் காற்றின் அசைவிலோ, வெப்பச் சலனத்திலோ, பருவ முதிர்ச்சியினாலோ அதன் மகரந்தப்பை (ஆண் பாலுறுப்பு) வெடித்து அதன் துகள்கள் அதே மலரின் சூல்முடியில் (பெண் பாலுறுப்பு) விழுந்து சூல்கொண்டு, காயாய், கனியாய் மாறும் இதுவே இயற்கை விதி. ஆனால், சில மலர்களுக்கு வேறு ஏதாவது பொருள் தன்னைத் தீண்டினால்தான் மகரந்தப்பை வெடித்து கருவுறுதல் நடைபெறும்.

அந்த வகையில் வண்டுகள் மலர்களில் தேனுண்ண வரும்போது மகரந்தப்பை வெடித்து மகரந்தத் துகள்கள் வண்டின்மீது விழுந்து அதே வண்டு மற்ற மலரில் அமர்ந்து தேனுண்ணும் போது அதன் உடலிலுள்ள மகரந்தத் துகள்கள் அம்மலரின் சூல்முடியில் விழும். இந்நிகழ்வினை மகரந்தச் சேர்க்கை என்றழைப்பர். இம்மகரந்தச் சேர்க்கையில் அன்றாடம் ஈடுபடும் வண்டினைப் பற்றி

“கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி

காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ

பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியல்

செறியெயிற்று அரிவை கூந்தலின்

நறியவும் உளவோ நீ அறியும் புவே”

எனும் பாடலில் காணலாம் (Swaminatha Iyer, 2009).

மழைவளம் இருந்தால்தான் மலைகளில் மலர் வளம் மிகும் மலர் வளம் மிகுந்தால்தான் வண்டுகளின் இனம் பெருகும். வண்டினம் பெருகினால்தான் மகரந்தச் சேர்க்கை நிகழ்ந்து காய், கனிகள் பெருகும். இக்காய்கணிகள் நம் வாழ்வாதாரமாக அமைந்து நாடும் சிறக்குமென்பதை

“நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று

நீரினும் ஆரளவின்றே சாரல்

கருங்கோல் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு

பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே”

எனும் பாடலில் காணலாம் (Swaminatha Iyer, 2009). இதில் மலைப் பக்கத்தில் கருமை நிறக் கொம்புகளையுடைய குறிஞ்சி மரத்தில் உள்ள மலர்களில் இருக்கும் சிறந்த தேனை வண்டுகள் பெருமளவில் சேகரிக்கும். அத்தகைய இயற்கை வளம் நிறைந்து காணப்படுகின்ற மலை நாட்டினையும் மலை வளத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அறத்தின் அவசியத்தையும் இப்பாடலில் கண்டுணரலாம்.

மலைகளில் நீர் வளம்

சூரிய வெப்பத்தினால் கடல் நீர் ஆவியாகி விண்ணை அடைந்து, மேகத்தினைக் காற்றுடன் சேர்ந்து குளிர்வித்து மீண்டும் மழைநீராய் மலைகளில் தவழ்ந்து, நிலத்தை அடைந்து, நிலத்தடி நீராய், நீர் அழுத்தம்பெற்று மலைகளில் உள்ள சிறு சிறு பிளவுகளின் வழியே ஊற்றெடுத்து, சிற்றோடையாய், அருவியாய் மாற்றமடைந்து, ஆறாய்ப் பெருக்கெடுத்து, மீண்டும் கடலில் கலக்கின்றது. இந்நிகழ்வினை இன்றைய அறிவியலும் ஏற்கின்றது.

மேலும்,

“காமம் ஒழிவது ஆயினும் யாமத்து

கருவி மாமழை வீழ்ந்தென அருவி

விடரகத்து இயம்பும் நாடஎம்

தொடர்பும் தேயுமோ நின்வயி னானே”

எனும் பாடலில் நீர் பெருகும் விதத்தைக் காணலாம் (Swaminatha Iyer, 2009).

நீரில்லாமல் எவ்வுயிரின் இயக்கமும் நிகழாது என்பதைத் திருவள்ளுவரும்

“நீரின்று அமையாது உலகுஎனின் யார்யார்க்கும்

வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு”

என்கிறார். இதே கருத்தினை குடபுலவியனாரும்

“நீரின்று அமையா யாக்கைக்கு எல்லாம்

உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்த தோரே”

என்கிறார் (Avvai Duraisamy Pillai, 1968).

மலைகளிலிருந்து விழும் நீரோடையில் ஆரல்மீனை எதிர் பார்த்து, பசுமையான கால்களை உடைய நாரையானது காத்துக் கொண்டிருக்கிற தென்பதை

“தினைத்தாள் அன்ன சிறுபசும் கால

ஒழுகுநீர் ஆரல் பார்க்கும்

குருகும் உண்டு”

எனும் பாடலடியில் காணலாம் (Swaminatha Iyer, 2009).

நாரையினைப் பொருத்தவரையில் அது நீர்வளத்தை நம்பி வாழும் பறவையென நாம் அனைவரும் அறிவோம். மீன்களும் அவ்வாறுதான் உள்ளது. தன் சுய லாபத்திற்காக மலைகளைக் குடைந்து, வெடி வைத்து தகர்த்து மலையின் வளத்தைச் சீரழிக்கின்றான். மலைவளம் குன்றினால் மழை வளமும், நீர் வளமும் குன்றும். நீர் வளம் குன்றினால் நாரைகள், மீன்கள், பல அரிய வகை உயிரினங்கள் மட்டுமல்லாமல் இறுதியில் மனிதனே அழியுமளவிற்கு விளைவுகள் விபரீதமாகிவிடுமென்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

மலைகளில் உயிரினங்கள்

மலையில் உள்ள உயரமான மரங்களில் மயிலினங்களும், குரங்குகளும் வாழ்வாழ்விடமாகக் கொண்டு விளங்குகின்றனவென்பதை,

“அரும்புஅற மரர்ந்த கருக்கால் வேங்கை

மேக்குஎழு பெருஞ்சினை இருந்த தோகை

பூக்கொய் மகளிரின் தோன்றும் நாடன்

தகாஅன் போலத் தான்தீது மொழியினும்

தன்கண் கண்டது பொய்க்குப தன்றே

தேக்கொக்கு அருந்தும் முள்ளயிற்றுத் துவர்வாய்

வரைஆடு வன்பறழ்த் தந்தைக்

கடுவனும் அறியும்அக் கொடியோ னையே”

“பெரிதால் அம்மநின் பூசல் உயர்கோட்டு

மகவுடை மந்தி போல”

“துறுகல் அயலாது மாணை மாக்கொடி

துஞ்சுகளிறு இவறு”

“கான மஞ்சை அறையன் முட்டை

வேயில்ஆடு முசுவின் குருளை உருட்டும்”

“பெருங்களிறு வாங்க முரிந்துநிலம் படாஅ

நாருடை ஓசியல் அற்றே”

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றது (Swaminatha Iyer, 2009).

மயிலை நம் தேசியப் பறவையாகப் போற்றி வருகின்றோம். ஆனால், அத்தகைய மயிலின் உறைவிடமான மலையின் வளத்தைச் சீர் குழைக்கின்றோம். இதனால் நாகரீக வாழ்வின் போக்கினால் மயிலையும் குரங்கினத்தையும், மற்ற உயிரினங்களையும் நாம் காக்க மறந்துவிடுகின்றோம். சுற்றுப்புறச்சூழலும் பாதிப்படைகிறது.

மலைகளில் மரங்கள்

மரங்கள் மழைபொழிகின்றன. மழையால் ஊற்றெடுத்து அருவியாய் ஆர்ப்பரிக்கின்றன. நாம் நீர் வளம் பெற மழை வேண்டும். மழைவர மரங்கள் வேண்டும்.

“புல்வீழ் இற்றிக் கல்இவர் வெள்வேர்

வரைஇழி அருவியின் தோன்றும்”

எனும் பாடலடியில் மரத்தின் வேர்கள் அருவியாய் உருவகப்படுத்தி மரங்களை வெட்டினால் நீர்வளம் குன்றி அனைத்து உயிர்களும் மடிந்து அழிந்து போகுமென்னும் கருத்தை நமக்கு எச்சரித்து அறிவுறுத்துவதை உணரலாம் (Swaminatha Iyer, 2009).

பலகோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் நெருப்புப் பிழம்புபோல் கொதித்து, குளிர்ந்து மூன்றில் ஒரு பங்கு நிலமாகவும், இரண்டு பங்கு நீராகவும் மாறிய நம் பூமியின் மையப்பகுதியில் இன்னும் எரிமலைக் குழம்புகள் எரிந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. அவை எரிமலையின் வாயிலாக வெளியேறி சாம்பலைக் கக்குகிறது. இவைபின் நாளடைவில் பாறைகளாகவும் மலைகளாகவும் மாற்றமடைகின்றன. அவ்வாறு உற்பத்தியானதுதான் மலையும் மலை சார்ந்த குறிஞ்சி நிலம். இத்தகைய மலையில் பூமியினுள் உள்ள தாவரங்களுக்குத் தேவையான நுண் ஊட்டச்சத்துக்கள் எரிமலைக் குழம்புகளாய் வெளியேறி மலைப்படிமங்களாக மாற்றம்பெற்று, மலைத்தொடர்களாய் காட்சியளிக்கிறது. தாவரங்கள் வளர்வதற்கு ஏற்ற தகவமைவுகளாக மலைத்தொடர்கள் அமைந்துள்ளது. இதனால் மலைப்பகுதி பசுமையாய்க் காட்சியளிக்கிறது. இப்பசுமையினால் மலைப்பகுதியும் மலை அடிவாரப்பகுதியும் குளிர்ச்சியாகக் காணப்படுகிறது. உலக அரங்கில் சுற்றுப்புறச்சூழல் மாசடைவதால் ஏற்படும் “புவி வெப்பமடைதல்” பற்றி விழிப்புணர்வுகளும் மாநாடுகளும் நடைபெற்றுவருவதன் நோக்கம் பூமியில் வாழும் உயிரினங்களையும் சுற்றுப்புறச்சூழலைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டுதான் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம்.

“பெருநன்று ஆற்றின் பேணாரும் உளரோ

ஒருநன்று உடையள் ஆயினும் புரிமாண்டு

புலவிதீர் அளிமதி இலைகவர்பு

ஆடமை ஒழுகிய தண்நறுஞ் சாரல்

மெல்நடை மரையா துஞ்சும்

நல்மலை நாட நின்அலது இவளே”

எனும் பாடலில் இடம்பெறும் “தண்நறுஞ் சாரல்” என்னும் சொல் “குளிர்ச்சி பொருந்திய நறுமணம் மிக்க மலைப்பக்கம்” எனும் பொருளைத் தருவதைக் காணலாம். இத்தகைய குளிர்ச்சியான காற்றிற்குக் காரணமான மரங்கள் மற்றும் செடி கொடி முதலிய தாவரங்கள் (02) ஆக்ஸிஜனை வெளிப்படுத்தியும், அதே தாவர இனங்களால் (02) கார்பன்-டை-ஆக்சைடை உட்கிரகித்தும் சுற்றுப்புறச்சூழலைப் பாதுகாத்து வருகிறதென அறிவியலும் மெய்ப்பிக்கிறது (Swaminatha Iyer, 2009). எனவே, மலைகளைத் தகர்த்தால் மலைவளமும் குன்றி, நாம் சுவாசிக்க, தாகம் தீர்க்க, பசியை போக்க வழியின்றி வெப்பச்சலனத்திற்கு ஆட்பட்டுத் துன்பப்படுவோமென்பது இதன்மூலம் புலனாகின்றது. மேலும், வெப்பம் மிகுந்தால் வறட்சி மிகும் பல்லுயிர்களுக்கான வாழ்வாதாரம் கெட்டழியும். இக்கருத்தினை

நீர்மிகின், சிறையும் இல்லை தீமிகின்,

மன்னுயிர் நிழற்றும் நிழலும் இல்லை”

எனும் பாடல் வரிகளும் நமக்கு புலப்படுத்தி நிற்கிறது (Avvai Duraisamy Pillai, 1968).

நீர் வளமும், நிலவளமும் பெருகினால்தான் மானுடம் செழிக்கும். குறுந்தொகையில் 116 ஆவது பாடலாக இடம்பெறும்

“வளங்கெழு சோழர் உறந்தைப் பெருந்துறை

நுண்மணல் ஆறல் வாரந்தன்ன”

எனும் பாடலில் சோழரது உறையூர் நீர் வளத்தால்தான் சிறந்து விளங்கியதென்னும் உண்மை புலப்படும். அன்றைய காலத்தில் வேளாண்தொழில் உயிர்த்தொழிலாய் போற்றப்பட்டது (Swaminatha Iyer, 2009). இதனால்தான் காலத்தால் அழியாத கல்லணையும் கரிகாற்சோழனால் கட்டப்பட்டு, விவசாயம் பேணிக் காக்கப்பட்டது.

‘எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே’

எனும் பெருமையைத் தேடித் தந்தனர் (Avvai Duraisamy Pillai, 1968).

முடிவுரை

மனிதன் தன் எதிர்காலத்தைத் தானே அழித்துக்கொள்வது பற்றி சிந்தனையில்லாமல் மரங்கள், விவசாய நிலங்கள், மலைகள் முதலான வளங்களை அழித்து “பணமழை” பார்ப்பதால் “மழைவளம்” குன்றி வேளாண்தொழிலும் அழிந்து வருகிறது. சுற்றுப்புறச்சூழலும் பாதிப்படைந்து வருகிறது. இதற்குகான தீர்வு நமது ஆட்சியாளர்கள்தான் நம் மக்களில் சிலர் சூழலியல் குறித்து விழிப்புணர்வு அடைந்தாலும், பெரும்பான்மையான மக்கள் சூழலியல் குறித்த விழிப்புணர்வை இன்னும் அடையவில்லை. ஆகையால், அவர்களுக்கு சூழலியல் குறித்த விழிப்புணர்வைக் கொண்டு செல்வதில் அரசாங்கம் தீவிரம் காட்டவேண்டும். இயற்கைக்கு மாறாக செயல்படும் எண்ணங்களைக் களைதல் வேண்டும். இவ்வாறு முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் தான் மக்களுக்குமட்டுமின்றி பல்லுயிர்களுக்கு இறைவனாவான் என்பதை வள்ளுவன் வழி சூழலியல் அறத்தை நாம் உணர்ந்து செயல்படவேண்டும் என்பதை இக்கட்டுரை வழி உணரலாம்.

References

Avvai Duraisamy Pillai, S. (1968) Purananuru, Kazhaga Veeliyeedu, Chennai, India.

Ilampuranar, (2005) Tholkappiyam Porulathikaram- Ilampuranar Urai, First Edition, Saradha pathippagam, Chennai, Tamil Nadu, India.

Subramaniam, S.V. (2001) Silapathigaram, Manivasagam Pathippagam, Chennai, India.

Sundarrajan, S.M. (2015) Thirukural, Poompuhar Pathippagam, Chennai, India.

Swaminatha Iyer, U.Ve. (2009) Kurunthogai moolamum uraiyum, U, V, SA., Library, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License